Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 21 d.*

„Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos prekių ženklas — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 76 straipsnio 2 dalis — Reglamentas (EB) Nr. 2868/95 — 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa — Vaizdinis prekių ženklas — Ankstesnio prekių ženklo savininko protestas — Ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, registracijos galiojimo ir apsaugos apimties įrodymas — Apeliacinės tarybos atsižvelgimas į pavėluotai pateiktą įrodymą — Apeliacinės tarybos atmestas protestas“

Byloje C-597/14 P

dėl 2014 m. gruodžio 22 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama S. Palmero Cabezas ir A. Folliard-Monguiral,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Xavier Grau Ferrer, gyvenančiam Kaldes de Montbujyje (Ispanija),

ieškovui pirmojoje instancijoje,

Juan Cándido Rubio Ferrer,

Alberto Rubio Ferrer,

gyvenantiems Xeraco (Ispanija),

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.C. Bonichot, C. G. Fernlund, S. Rodin (pranešėjas) ir E. Regan,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. spalio 21 d. posėdžiui,

* * Proceso kalba: ispanų.

susipažinęs su 2016 m. sausio 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) prašo panaikinti 2014 m. spalio 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Grau Ferrer / VRDT – Rubio Ferrer (Bugui va)* (T-543/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:911, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas panaikino 2012 m. spalio 11 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (sujungtos bylos R 274/2011-4 ir R 520/2011-4), susijusį su protesto procedūra tarp Xavier Grau Ferrer, vienos šalies, ir Juan Cándido Rubio Ferrer ir Alberto Rubio Ferrer, kitos šalies (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009

2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

3 Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio „Panaikinimo pagrindai“ 1 dalyje nurodyta:

„Jeigu per penkerius metus nuo įregistravimo savininkas nepradėjo iš tikrųjų naudoti ES prekių ženklo Sąjungoje juo žymėdamas prekes arba paslaugas, kurioms jis buvo įregistruotas, arba jeigu ženklas nebuvo naudojamas penkerius metus iš eilės, ES prekių ženklui taikomos šiame reglamente numatytos sankcijos, išskyrus atvejus, kai ženklas nebuvo naudojamas dėl tinkamų priežasčių.

Naudojimu, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, taip pat laikoma:

a) ES prekių ženklo naudojimas tokia forma, kuri skiriasi savo elementais, jeigu dėl jų nepakinta ženklo ta forma, kuria jis buvo įregistruotas, skiriamasis požymis, nepriklausomai nuo to, ar tokios formos, kokia jis naudojamas, prekių ženklas taip pat yra įregistruotas savininko vardu;

<...>“

4 Šio reglamento 41 straipsnio 3 dalyje, kurioje reglamentuojamas protesto dėl Europos Sąjungos prekių ženklo įregistravimo padavimas, nustatyta:

„Protestas pareiškiamas raštu, nurodant pagrindus, kuriais jis grindžiamas. <...> Protestą pareiškęs asmuo per laikotarpį, kurį nustato Tarnyba, gali pateikti faktų, įrodymų ir argumentų savo teiginiams pagrįsti.“

5 Minėto reglamento 76 straipsnio „Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva“ 2 dalyje numatyta:

„Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

Įgyvendinimo reglamentas

6 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1), iš dalies pakeisto 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, 2005, p. 4, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 15 taisyklės 2 dalyje nustatyta:

„Pranešimą apie protestą sudaro:

<...>

b) aiški ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės, kuriais grindžiamas protestas, nuoroda, būtent:
   i) jei protestas grindžiamas ankstesniu ženklu, kaip apibrėžta Reglamento [Nr. 40/94] 8 straipsnio 2 dalies a ar b punkte[, kurio formuluotė tapati Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a ir b punktų formuluotei], arba Reglamento [Nr. 40/94] 8 straipsnio 3 dalimi [, kurios formuluotė tapati Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 3 dalies formuluotei], ankstesnio ženklo bylos numerio nuoroda arba registracijos numeris, nuoroda į tai, ar ankstesnis ženklas yra įregistruotas arba dėl jo paduota paraiška, valstybių narių, jei taikoma, ir Beniliuks[o], kuriose arba kurioms ankstesnis ženklas yra apsaugotas nuoroda, arba, jei taikoma, nuoroda į tai, jog jis yra Europos Sąjungos prekių ženklas;

<...>

e) pareikšto registruoti ar įregistruoto ankstesnio ženklo vaizdas; jei ankstesnis ženklas yra spalvotas, vaizdas taip pat turi būti spalvotas.

<...> “

7 Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklėje „Protesto pagrindimas“ numatyta:

„1. Tarnyba suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką, kuris yra ne mažesnis kaip 2 mėnesiai nuo tos dienos, kuri pagal 18 taisyklės 1 dalį laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia, – pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.

2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar argumentus apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, taip pat įrodymą, pagrindžiantį jo įgaliojimus pateikti protestą. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

a) jei protestas grindžiamas prekių ženklu, kuris nėra Europos Sąjungos prekių ženklas,– jo padavimo arba įregistravimo įrodymus pateikiant:

<...>
   ii) jei prekių ženklas įregistruotas – atitinkamo registracijos liudijimo arba tam tikrais atvejais paskutiniojo pratęsimo liudijimo kopiją, rodančią, kad prekių ženklo apsaugos terminas yra ilgesnis nei nurodytas 1 dalyje, bei visus jo pratęsimus arba lygiaverčius dokumentus, išduotus prekių ženklą įregistravusios administracijos;

<...>“

8 Šio reglamento 20 taisyklės „Protesto nagrinėjimas“ 1 dalyje numatyta:

„Jei iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos protestą reiškianti šalis neįrodė jos [savo] ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties, taip pat ir savo teisės pateikti protestą, protestas atmetamas kaip nepagrįstas.“

9 Minėto reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje numatyta:

„Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento [Nr. 40/94] 74 straipsnio 2 dalimi[, kurios formuluotė tapati Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies formuluotei], reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus.“

Faktinės bylos aplinkybės

10 Ginčo aplinkybes Bendrasis Teismas išdėstė taip:

„1 2008 m. spalio 23 d. Juan Cándido Rubio Ferrer ir Alberto Rubio Ferrer pateikė [EUIPO] paraišką įregistruoti vaizdinį Europos Sąjungos prekių ženklą pagal Reglamentą [Nr. 40/94, pakeistą Reglamentu Nr. 207/2009].

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašyta įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo: <...>

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 31, 35 ir 39 klasėms <...>

<...>

5 2009 m. rugpjūčio 10 d. <...> X. Grau Ferrer, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

6 Protestas buvo grindžiamas šiais ankstesniais vaizdiniais prekių ženklais:

— Ispanijoje numeriu 2600724 įregistruotu vaizdiniu prekių ženklu, kurio paraiška buvo pateikta 2004 m. birželio 8 d. ir kuris buvo įregistruotas 2004 m. lapkričio 22 d. visoms 31 klasės prekėms:

<...>

— Europos Sąjungoje numeriu 2087534 įregistruotu vaizdiniu žymeniu, kurio paraiška buvo pateikta 2001 m. vasario 14 d. ir kuris buvo įregistruotas 2002 m. birželio 14 d. šių klasių prekėms ir paslaugoms:

— 31 klasė: <...>;

— 32 klasė: <...>;

— 39 klasė: <...>

<...>

8 2010 m. gruodžio 21 d. Protestų skyrius protestą iš dalies patenkino. Viena vertus, jis nusprendė, kad [X. Grau Ferrer] nepateikė dokumento, kuriame būtų pavaizduotas ankstesnis vaizdinis ispaniškas prekių ženklas toks, koks jis buvo įregistruotas per tam nustatytą terminą <...> Todėl jis atmetė ankstesniu vaizdiniu ispanišku prekių ženklu grindžiamą protestą dėl to, kad jo egzistavimas ir registracijos galiojimas nebuvo pakankamai įrodyti per nustatytą terminą. Kita vertus, jis patenkino protestą, grindžiamą ankstesniu Europos Sąjungos prekių ženklu <...> Pirmiausia jis nurodė, kad buvo pateiktas ankstesnio Europos Sąjungos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymas <...>

9 2011 m. vasario 10 d. [X. Grau Ferrer] pateikė EUIPO apeliaciją (R 520/2011-4), o 2011 m. vasario 14 d. įstojusios į bylą šalys [Rubio Ferrer] pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo (R 274/2001-4) pagal Reglamento Nr. 207/2009 58–62 straipsnius.

10 2012 m. spalio 11 d. sprendimu <...> EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba patenkino apeliaciją byloje R 274/2011-4 ir atmetė apeliaciją byloje R 520/2011-4. Iš esmės, pirma, ji patvirtino Protestų skyriaus sprendimą, pagal kurį nebuvo pateikti ankstesnio vaizdinio ispaniško prekių ženklo egzistavimo įrodymai. Antra, ji nusprendė, jog pateiktų įrodymų nepakanka įrodyti, kad ankstesnis Europos Sąjungos prekių ženklas atitinkamu laikotarpiu iš tikrųjų buvo naudojamas vienai iš prekių, kurioms jis buvo registruotas, tokia forma, kokia jis buvo įregistruotas, arba jo skiriamojo požymio nekeičiančia forma. Taigi ji panaikino 2010 m. gruodžio 21 d. Protestų skyriaus sprendimą ir atmetė visą protestą.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

11 Ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. gruodžio 18 d. (byla T-543/12), X. Grau Ferrer siekė, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas.

12 Savo ieškinį X. Garu Ferrer grindė trimis pagrindais, susijusiais su, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio, 76 straipsnio 2 dalies ir Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės pažeidimu, antra, ankstesnio vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo Nr. 2087534, kurį X. Grau Ferrer įregistravo 2002 m. birželio 14 d., naudojimu iš tikrųjų (toliau – ankstesnis prekių ženklas), ir, trečia, galimybe supainioti ankstesnį prekių ženklą ir ankstesnį vaizdinį ispanišką prekių ženklą su vaizdiniu Europos Sąjungos prekių ženklu, kurio registracijos paraišką pateikė Rubio Ferrer.

13 Bendrasis Teismas patenkino ieškinį dėl panaikinimo ir skundžiamo sprendimo 48 punkte nusprendė, kad EUIPO apeliacinė taryba neįgyvendino savo diskrecijos ir nemotyvavo savo atsisakymo atsižvelgti į ankstesnį ispanišką prekių ženklą, o skundžiamo sprendimo 86 ir 87 punktuose nurodė, kad Apeliacinei tarybai pateiktuose dokumentuose pateiktas žymuo, kuris tik nedaug skiriasi nuo ankstesnio prekių ženklo, todėl tai patvirtina šio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų.

14 Bendrasis Teismas nusprendė, kad kiti X. Grau Ferrer pateikti pagrindai yra neveiksmingi arba nepagrįsti.

15 Todėl Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą.

Šalių reikalavimai

16 Apeliaciniame skunde EUIPO Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą ir pačiam išspręsti bylą iš esmės arba grąžinti ją Bendrajam Teismui ir

— priteisti iš X. Grau Ferrer bylinėjimosi išlaidas.

17 Nė viena proceso šalis Teisingumo Teismui atsiliepimų nepateikė.

Dėl apeliacinio skundo

18 Savo apeliacinį skundą EUIPO grindžia trimis pagrindais, atitinkamai susijusiais su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies, Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos ir Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punkto pažeidimu.

Dėl antrojo pagrindo

19 Remdamasi antruoju pagrindu, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, EUIPO iš esmės nurodo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 45–48 punktuose padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Apeliacinė taryba turi Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi suteiktą diskreciją, „net neatsižvelgiant į tai, ar pavėluotai pateikti įrodymai yra papildomi ar ne“; tokią diskreciją ji turi ir „naujų“ įrodymų atveju.

20 Skundžiamo sprendimo 45 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Teisingumo Teismo praktikoje, susijusioje su Apeliacinės tarybos diskrecija ir atsižvelgimo į pavėluotai pateiktus įrodymus motyvais, neatskiriami nauji įrodymai ir papildomi įrodymai; skundžiamo sprendimo 46 punkte jis atmetė argumentą, kad Apeliacinė taryba negalėjo atsižvelgti į X. Grau Ferrer pateiktus įrodymus, nes jie buvo nauji.

21 Iš esmės skundžiamo sprendimo 48 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba turi diskreciją ir pareigą motyvuoti savo atsisakymą neatskirdama „naujų“ įrodymų nuo „papildomų“ įrodymų.

22 EUIPO tvirtina, kad ši diskrecija ir ši pareiga motyvuoti nesusijusios su naujais įrodymais. Grįsdama šį argumentą ji nurodo 2013 m. spalio 3 d. sprendimų *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638), *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639) ir *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628) skirtingų kalbinių versijų neatitikimus. EUIPO nuomone, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalimi ir Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalimi, nepateikus išsamių įrodymų Protestų skyriui protestas atmetamas ir nenagrinėjamas iš esmės. Todėl neįmanoma iš naujo suteikti galimybės pateikti protestą vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje.

23 Dėl Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos pažymėtina, kad šios nuostatos versija prancūzų kalba skiriasi nuo versijų ispanų, vokiečių ir anglų kalbomis esminiu elementu. Pastarosiose versijose numatyta, kad Apeliacinė taryba gali atsižvelgti tik į papildomus arba pridėtinius faktus ar įrodymus, o versijoje prancūzų kalba tie patys faktai ir įrodymai nurodomi kaip „nauji arba papildomi“.

24 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Europos Sąjungos kalbomis parengtas versijas. Esant įvairių kalbinių Sąjungos teisės teksto versijų neatitikimų, atitinkama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, 48 punktą ir 2014 m. balandžio 9 d. Sprendimo *GSV*, C-74/13, EU:C:2014:243, 27 punktą).

25 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje, kuri yra Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės teisinis pagrindas, nurodyta, jog Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku.

26 Teisingumo Teismas nusprendė, kad jeigu per Tarnybos nustatytą terminą nėra pateikiama jokių atitinkamo prekių ženklo naudojimo įrodymų, protesto atmetimą Tarnyba turi paskelbti *ex officio*. O kai įrodymai pateikiami per Tarnybos nustatytą terminą, paliekama galimybė pateikti papildomus įrodymus (žr. šiuo klausimu 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *New Yorker SHK Jeans / VRDT*, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 28 ir 30 punktus).

27 Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 55 ir 57 punktuose, Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip pat ir kalbant apie prekių ženklo egzistavimo, jo registracijos galiojimo ir apsaugos apimties įrodymą, nes minėtoje nuostatoje yra taisyklė, kuriai būdingas horizontalusis veikimas minėto reglamento sistemoje ir kuri taikoma neatsižvelgiant į atitinkamos procedūros pobūdį. Iš to matyti, kad Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės negalima aiškinti taip, kad ja išplečiama Apeliacinės tarybos diskrecija nagrinėti naujus įrodymus.

28 Reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 45, 46 ir 48 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad Apeliacinė taryba neįgyvendino jai suteiktos diskrecijos, kad nuspręstų, ar reikia atsižvelgti į naujus įrodymus.

29 Visgi reikia priminti, jog iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, jeigu Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, o šio sprendimo rezoliucinė dalis yra pagrįsta kitais teisiniais motyvais, apeliacinį skundą reikia atmesti (žr., be kita ko, 1994 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Salzgitter / Komisija*, EU:C:1994:414, 37 punktą; 1999 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *CES / E*, C-150/98 P, EU:C:1999:616, 17 punktą ir 2000 m. liepos 13 d. Sprendimo *Salzgitter / Komisija*, C-210/98 P, EU:C:2000:397, 58 punktą).

30 Šis atvejis yra būtent toks. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas ne tik nurodė nagrinėjamą motyvą, bet ir rėmėsi aplinkybe, kad Apeliacinė taryba atmetė nagrinėjamą įrodymą, nepatikrinusi, ar jį buvo galima laikyti „papildomu“. Taigi neatlikusi tokio patikrinimo Apeliacinė taryba iš tikrųjų pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, kaip konstatavo Bendrasis Teismas.

31 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi kiti pagrindai, kuriuos EUIPO pateikė apeliaciniam skundui pagrįsti, negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo, reikia atmeti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

32 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 137 straipsnį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 2 dalį, bylinėjimosi išlaidų klausimas sprendžiamas sprendime, kuriuo užbaigiamas procesas. Kadangi nė viena kita proceso šalis Teisingumo Teismui atsiliepimų nepateikė, reikia nuspręsti, kad EUIPO pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.